ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

לבתחלה קתני אולימא ליה גזירה דלמא קדים וחליץ לראשונה ברישא ולא מתייבמות קתני דליכא דין יבום הכא כלל ולימא ליה גזירה שמא ימות (ו)ואסור לבטל מצות יבמין ר' יוחנן למיתה לא חייש ולימא ליה רבי (ז) אלעזר היא (ח)דאמר כיון שעמדה עליו שעה אחת באיסור נאסרה עליו עולמית מדסיפא ר' אלעזר רישא לאו רבי אלעזר ונימא (ט)להו דנפול בבת אחת ורבי יוסי הגלילי היא (י)דאמר אפשר לצמצם לא סתם לן תנא כר' יוסי הגלילי ולימא ליה (כ)דלא ידעינן הי נפול ברישא אי הכי היינו דקתני קדמו וכנסו יוציאו בשלמא (כ) ראשונה אמרינן ליה מאן שריא לך אלא שניה אמר חבראי שניה ייבם אנא ראשונה מייבם היינו דקאמר ליה אחיות איני יודע מי שנאן: תנן (כא)היתה אחת מהן אסורה על האחד איסור ערוה אסור בה ומותר באחותה והשני אסור בשתיהן ס"ד דנפלה חמותו תחלה ואמאי ליקו התן לייבם הך דאינה חמותו ברישא ותהוי חמותו לגבי אידך כיבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה תחזור להיתרה הראשון (כב)א"ר פפא כגון דנפלה הך דאינה חמותו ברישא: ר"א אומר בש"א וכו': תניא (כג)ר"א אומר ב"ש אומרים יקיימו ובה"א יוציאו רש"א יקיימו אבא שאול אומר קל היה להם לב"ה בדבר זה שבית שמאי אומרים יוציאו ובה"א יקיימו ר"ש כמאן אי כב"ש היינו ר"א אי כב"ה היינו אבא שאול (כד)ה"ק לא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה: היתה אחת מהם כו': הא תנינא חדא זימנא (כה)אחותה כשהיא יבמתה או חולצת או מתייבמת אחות הערוה, הלא פגע באחיות זקוקתי משום הערוה לאו זקוקתו היא (לעיל כ: וכעי"ז לעיל כו:).

תום' חד מקמאי

מייבם הך דאינו חתן ברישא. ורב פפא לא שני ליה הכי דמשמע ליה מדקתני אסור בשתיהן (ז) אסור שנה ומשום הכי אוקמוה כגון שנפל הך דאינה חמות ברישא. מיהו מ"מ אפילו נפל חמות ברישא אסור בשתיהן או משום גזרה דלמא נפל הך דאינה חמות ברישא או משום דגזרינן דלמא קדים ומייבם הך חתן ברישא. ווו אוהה סברת הרב שכתב משנתנו בפשטה ודאתו (ז) עלה לרב פפא דאמר ג' כגון דנפל דאינה חמות ברישא. דתינח לר"י אלא לרב מהני היכי מתרצא. איכא מ"ד דלא קשיא מהני לרב אלא רישא דקתני ולא מתיבמות ולא סיפא דקתני השני אסור בשתיהן דרב לא קאמר אלא בסתמה. אבל לר"י דאמר אסור בשניה לא שני ליה בין מתה ללא מתה. ואפ"ה מותר בראשונה מפני שהותרה בשעת נפילה ומשום הכי אקשינן ליה ממתני'. ולדידי מסתברא דלא קשיא ממתני' דרב לטעמיה דאמר אין זיקה בדקאמרן לעיל ורב לית הכא זיקה דרבנן הוא דאורייתא מדקאמרן כל

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יח. וס"ז], כ) [לקמן מח. קט.], ג) ליה יעב"ק], ד) [לעיל יט. בכורות ע. ח. יח.] [שבועות לב.], ה) [לעיל כו.], ו) [תוספתא פ"ז], ז) [שבת מב. קלה. סוכה טו. ב"ק לד.], ח) [לעיל כ., ע)] [לעיל כו.], י) [כדפרי' לחו"ל.], כ) [זו שאסורה על האחד נפלה כל"ל רש"ן], ל) [רש"ן], מ) ס"ח נאחת, נ) ס"ח נאחת, ס) נ"ל היכמות, ע) [ע"פ היטב וש"ב מוס' סס ח: סוף ד"ה אפסר], פ) [שיך לעיל נמשנה כו.].

הגהות הב"ח

(א) נב' ר' אליעזר היא כל"ל וכן בכל העמוד: (ב) שם בשלמא ראשון אמרינן ליה מאן שרא לך אלא שני אמר:

תוספות ישנים

דנפלה הך דאינה חמותו ברישא. פ"ה דלאו דווקא נקט חמותו ה"ה ערוה אחרת. ג"ג פי' ה"ל ריב"ן דנקט חמותו משום דחמותו היא ערוה דאשה לגבי אלא דדבי חייא דהכא אחרי דהכא אחרי דהכא אחרי